

НАСТАВНО НАУЧНОМ ВЕЋУ ФАКУЛТЕТА ПОЛИТИЧКИХ НАУКА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

ПРЕДМЕТ: Извештај Комисије о кандидаткињи др Оливери Павићевић за избор у звање виши научни сарадник

На основу члана 73 Закона о научноистраживачкој делатности (Службени гласник РС, бр. 110/2005, 50/2006 испр., 18/2010 и 112/2015), Наставно научно веће Факултета политичких наука Универзитета у Београду на седници одржаној 20. јуна 2017. године донело је одлуку о покретању поступка за избор др Оливере Павићевић у звање више научне сараднице и образовало Комисију за писање извештаја о кандидаткињи у саставу:

1. **Др Сања Ђопић** Виша научна сарадница у Институту за криминолошка и социолошка истраживања, председница Комисије;
2. **Проф. др Јелена Ђорђевић**, Редовна професорка на Факултету политичких наука Универзитета у Београду, чланица Комисије;
3. **Др Лилијана Чичкарић** виша научна сарадница у Институту друштвених наука, чланица Комисије

Након упознавања са пријавом и радовима кандидаткиње, Комисија има част и задовољство да Наставно научно већу Факултета политичких наука Универзитета у Београду поднесе следећи

ИЗВЕШТАЈ

I

Биографски подаци кандидаткиње

Оливера Павићевић је рођена 11. 12. 1964. године у Београду. Основну и средњу школу је завршила у Београду. Дипломирала је на Одсеку за социологију Филозофског факултета Универзитета у Београду 1989. године са просечном оценом 9,3.

Магистарску тезу под насловом *Стил живота савременог малограђанина* одбранила је октобра 1994. године на Факултету политичких наука Универзитета у Београду (ментор: Проф. др Ратко Божовић, чланови: Проф. др Смиља Аврамов и Проф. др Чедомир Чупић). Стекла је академско звање магистра политичких наука.

Докторску дисертацију под називом *Негативни друштвени јунак* одбранила је 2008. године на Факултету политичких наука Универзитета у Београду (ментор: Проф. др Јелена Ђорђевић; чланови: Проф. др Ратко Божовић и Проф. др Чедомир Чупић). Тиме је стекла академско звање доктора политичких наука.

Након завршених студија укључује се у пројекат САНУ *Монографије српских села* као сарадница Одбора за изучавање села који је покренуо академик Радомир Лукић.

Од 1990. до 1992. године ради на Ветеринарском факултету Универзитета у Београду као асистенткиња приправница на катедри за опште друштвене предмете код Проф. др Фирдуса Џинића. Од 1995. године стално је запослена у Институту за криминолошка и социолошка истраживања у Београду.

У августу 2008. године изабрана је у звање научне сараднице у Институту за криминолошка и социолошка истраживања. У 2013. години је реизабрана у звање научне сараднице.

Др Оливера Павићевић говори енглески и руски језик. Удата је и живи у Београду.

II

Библиографија радова од 2007-2017 године

МОНОГРАФИЈА НАЦИОНАЛНОГ ЗНАЧАЈА

група-М40

1. **Оливера Павићевић**, Биљана Симеуновић-Патић (2011) *О негативном друштвеном јунаку*. Број страна: 264. Београд: Институт за криминолошка и социолошка истраживања. ISBN 978-86-83287-47-5

М-42=7

2. **Оливера Павићевић**, Лепосава Крон, Биљана Симеуновић-Патић (2013) *Насиље као одговор*. Број стр. 235. Београд: Институт за криминолошка и социолошка истраживања. ISBN 978-86-83287-64-2

М-42=7

3. Лепосава Крон, **Оливера Павићевић** (2015) *Смрт Лолите – рађање Лилит: Оглед о женској сексуалности*. Број стр. 228. Београд: Институт за криминолошка и социолошка истраживања. ISBN 978-86-83287-80-2

М-42=7

4. **Оливера Павићевић** (2016) *Отпорност и морално делање*. Број стр. 236. Београд: Институт за криминолошка и социолошка истраживања. ISBN 978-86-83287-95-6

М-42=7

ПОГЛАВЉЕ У ТЕМАТСКОМ ЗБОРНИКУ/МОНОГРАФИЈИ МЕЂУНАРОДНОГ ЗНАЧАЈА

група-М10

1. Душан Давидовић, Желимир Кешетовић, **Оливера Павићевић** (2011) “National Critical Infrastructure Protection; The Role of Private Security”, in: Čaleta, D. and Shemella, P.: *Counter Terrorism Challenges Regarding the Process of Critical Infrastructure Protection*. Institute for Corporative Security Studies/ Center for Civil-Military Relations Ljubljana/Monterey ISBN 978-961-92860-2-9 (ICS), COBISS.SI-ID 257500672. <http://cobiss4.izum.si/scripts/cobissid=1602420243013424>

М-14 =5

2. **Оливера Павићевић** (2015) Variations in Social and Individual Capital. In: *Social Capital: Global Perspectives, Management Strategies and Effectiveness*, Editors: C. Douglas Johnson. Nova Science: New York. ISBN 978-1-63482-697-6

М-14 =5

**ПОГЛАВЉЕ У У КЊИЗИ М-41 ИЛИ РАД У ИСТАКНУТОМ ТЕМАТСКОМ
ЗБОРНИКУ ВОДЕЋЕГ НАЦИОНАЛНОГ ЗНАЧАЈА**

група-М40

1. Лепосава Крон, **Оливера Павићевић**, Биљана Симеуновић Патић (2011) Насиље као одговор: социјалне и психолошке импликације кризе, У: Крон, Л. & Кнежић, Б. (Ур.) *Криминал и државна реакција: феноменологија, могућности, перспективе*, стр. 209-229. Београд: Институт за криминолошка и социолошка истраживања. ISBN 978-86-83287-51-2 UDK 343.85(082)

М-44=3

2. **Оливера Павићевић**, Лепосава Крон, Марија Маљковић (2012) Деликт, казна, ризици: адолесценти и социјална профилакса, У: Крон, Л. (Ур.) *Деликти, казна и могућности социјалне профилаксе*, стр. 279-290. Београд: Институт за криминолошка и социолошка истраживања. ISBN 978-86-83287-61-1

М-44=3

3. **Оливера Павићевић**, Лепосава Крон, Марија Маљковић (2014) Нови женски идентитет у контексту социјалних аберација. У: Крон, Л. (Ур.) *Преступ и казна: de lege lata et de lege ferenda*, стр. 261-274. Београд: Институт за криминолошка и социолошка истраживања. ISBN 978-86-83287-78-9

М-44=3

4. **Оливера Павићевић**, Ивана Стевановић (2015) Ризична понашања младих – ризик и отпорност. У: Стевановић, И. (Ур.) *Малолетници као учиниоци и жртве кривичних дела и прекршаја*, стр. 293-308. Београд: Институт за криминолошка и социолошка истраживања ISBN 978-86-83287-78-9

М-44=3

**ПОГЛАВЉЕ У КЊИЗИ М42 ИЛИ РАД У ТЕМАТСКОМ ЗБОРНИКУ
НАЦИОНАЛНОГ ЗНАЧАЈА**

1. **Оливера Павићевић**, (2009) Медији као оглашивачи криминалаца – случај Милорада Улемека-Легије. У: Благојевић, М., & Стевановић, З. (Ур.) *Превенција криминала и социјалних девијација*, стр 273-291. Београд: Институт за криминолошка и социолошка истраживања. ISBN 978-86-83287-40-6

М-45=1.5

2. **Оливера Павићевић**, Сергеј Уљанов (2012) Феномени потрошачке културе и њихов утицај на малолетнички криминал. У: Стевановић, И. (Ур.) *Малолетничко правосуђе у Републици Србији*. стр. 7-17. Београд: Центар за права детета. ISBN 978-86-83109-54-8

М-45=1.5

3. **Оливера Павићевић**, Душан Давидовић (2013) Појам заједнице - између укључености и искључености. У: Стевановић, З. & Благојевић, М. (Ур.) *Превенција криминала и социјалних девијација - европска и регионална добра пракса*, стр. 215-232. Београд: Институт за криминолошка и социолошка истраживања. ISBN 978-86-83287-67-3

М-45=1.5

4. **Оливера Павићевић** (2015) Србија у континуитету културе насиља – ефекти постраницационе културне парадигме. У: Hughson, М., & Стевановић, З. (Ур.) *Криминал и друштво Србије: изазови друштвене дезинтеграције, друштвене регулације и очувања друштвене средине*, стр. 35-51. Београд: Институт за криминолошка и социолошка истраживања. ISBN 978-86-83287-87-1

М-45=1.5

САОПШТЕЊЕ СА МЕЂУНАРОДНОГ СКУПА ШТАМПАНО У ЦЕЛИНИ

група М-30

1. **Оливера Павићевић**, (2009) Транзиција и криминал, У: "Појединац, породица и предузеће у условима друштвено - економске кризе", стр. 367 - 380. Издавач је УСЕЕ, Факултет за правне и пословне студије, Нови Сад Међународни научни скуп (назив исти као Зборник радова - „The individual, the family and the company in the light of the social and economic crises“), одржан 23. 10. 2009. год. у Новом Саду. ISBN 978-86-7910-020-7 и COBISS.SR ID 243145991

М-33=1

2. **Оливера Павићевић**, Александра Булатовић (2016) Концепт терапеутске јуриспруденције и добробит. У: Стевановић, И., & Батрићевић, А. (Ур.) *Кривичне и прекршајне санкције и мере: изрицање, извршење и условни отпуст*, стр. 321-330. Међународни тематски скуп, Палић. Предавање по позиву. Институт за криминолошка и социолошка истраживања. ISBN 978-86-83287-90-1 UDK 343.24(082) 343.265.2(082)

М-31=3.5

3. **Olivera Pavićević**, Ljeposava Ilijić (2017) Analysis of effects of media presentation of crimes committed by women and crimes committed against women-judicial implications. У: Стевановић, И. & Павићевић, О. (Ур.) *Правосуђе и медији*. Међународни научни скуп-Палић-Предавање по позиву. стр.239-256. Институт за криминолошка и социолошка истраживања. ISBN 978-86-83287-97-0 UDK 659.3/.4:343.9(082)

М-31=3.5

УРЕЂИВАЊЕ ЗБОРНИКА МЕЂУНАРОДНОГ ЗНАЧАЈА

1. Уреднице Ивана Стевановић и **Оливера Павићевић**, *Правосуђе и медији*. Међународни научни скуп-Палић- Институт за криминолошка и социолошка истраживања. ISBN 978-86-83287-97-0 UDK 659.3/.4:343.9(082)

М-36=1.5

САОПШТЕЊЕ СА МЕЂУНАРОДНОГ СКУПА ШТАМПАНОГ У ИЗВОДУ

1. **Оливера Павићевић**, Биљана Симеуновић-Патић (2014) In: *Understanding Professionalism, Trust and Legitimacy* (59) Ljubljana: Faculty of Criminal Justice and Security. ISBN 978-961-6821-47-6

М-34=0.5

РАД У ЧАСОПИСУ МЕЂУНАРОДНОГ ЗНАЧАЈА ВЕРИФИКОВАНОГ ПОСЕБНОМ ОДЛУКОМ

група М-20

1. **Оливера Павићевић**, Биљана Симеуновић Патић (2007) Средња класа и њене одлике у Србији новог доба. *Теме*. Вол. 31. бр. 1. стр. 95-112. UDK 316.344.23(497.11, ISSN0353-7919.

М-24=4

2. **Оливера Павићевић** (2008) Неки аспекти популаризације негативног друштвеног јунака. *Социолошки преглед*. Вол. 42. бр. 2. стр. 223-240. UDK 316.624 ISSN 0085-6320

М-24=4

3. Јелена Шпадијер-Џинић, **Оливера Павићевић**, Биљана Симеуновић-Патић, (2009) Жена у затвору - депривације затвореничког живота, *Социологија*, Вол. 51, бр. 3. стр. 225-246 UDK 316.624 ISSN 0038-0318 DOI:10.2298/COЦ0903225C

М-24=4

4. **Оливера Павићевић**, (2012) Индивидуа у перспективи глобалне модернизације, *Теме*, Вол. 36. бр. 1. стр. 11-26. UDK 316.42:17.035.1, ISSN 0353-7919

М-24=4

5. **Оливера Павићевић** (2012) Позитивни и негативни друштвени капитал – искуства посткомунистичких друштава. *Социологија*, 54(3): 502-526. ISSN 0038-0318

М-24=4

6. **Оливера Павићевић** (2013) Класна стратификација и делинквенција: адолементи из средње и више класе. *Социолошки преглед*, 47(4): 555-574. ISSN 0085 - 6320

М-24=4

7. **Оливера Павићевић** (2016) Концепт отпорности у социологији. *Социологија*. 58 (3): 432-449. ISSN 0038-0318.

М-24=4

8. Љепосава Илијић, **Оливера Павићевић**, Хајдана Гломазић (2016) Потребе и могућности образовања осуђеника. *Андрагошке студије*. Бр. 2. Стр. 75-89. 0354-5415
UDK 374.7:343.811-058.56.

М24=4

РАД У ВОДЕЋЕМ ЧАСОПИСУ НАЦИОНАЛНОГ ЗНАЧАЈА

група М-50

1. **Оливера Павићевић**, Хајдана Гломазић, Љепосава Илијић (2016) Фемицид као део структуре насиља. *Темида*, 19(3-4): 453-477 ISSN 1450-6637 DOI 10.2298/TEM1604453P

М-51=3

2. **Оливера Павићевић** (2013) Млади као категорија у ризику. *Kriminologija i socijalna integracija*, 22(2): 46-76. ISSN 1330-2604

М51=3

РАД У ЧАСОПИСУ НАЦИОНАЛНОГ ЗНАЧАЈА

група М-50

1. **Оливера Павићевић**, Биљана Симеуновић Патић (2007) Social context and the rise of antiheroes. *Facta Universitatis, Series Philosophy and Sociology*. Vol. 6. No. 1. pp: 53-66. UDK 316.624(497.11)199 ISSN 0354-4648

М-52=1.5

2. **Оливера Павићевић** (2007) Мит и социјум. *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*. стр. 339-354. Вол. 26. бр. 1-2. ISSN 0350-2694

М-52=1.5

3. **Оливера Павићевић** (2008) Улога медија и публицистике у стварању мита о криминалцу. *Ревизија за криминологију и кривично право*. Стр. 103-112. Вол. 46. бр. 2. ISSN1820-2969.

М-52=1.5

4. **Оливера Павићевић**, (2008) Проблеми демократске трансформације у Србији, *Нова српска политичка мисао*, Вол. XVI бр. 3/4, стр. 67-83. ISSN1820-9335

М-52=1.5

5. **Оливера Павићевић** (2009) Културна криминологија-истраживања медијског презентовања криминалитета, *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, бр. 1-2, стр. 23-35. UDK 32.019.5:343.9 ISSN 0350-2694

М-52=1.5

6. **Оливера Павићевић** (2010) Нови медији, нове генерације и друштвени капитал, *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, Вол. 29, бр. 1-2, стр. 109-124 UDK 316.776:004.773 ISSN 0350-2694

М-52=1.5

7. **Оливера Павићевић** (2011) Друштвени капитал и криминалитет *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, Вол. XXX, бр. 1-2, стр. 231-249 UDK 343.97, ISSN 0350-2694

М-52=1.5

8. **Оливера Павићевић** (2012) Криминализација кризе мушкости. *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, Вол. XXXI бр. 2, стр. 39-53. UDK 343.97:316.83 ISSN 0350-2694.

М-52=1.5

9. **Оливера Павићевић**, Душан Давидовић (2012) Социјална искљученост и криминалитет - политике и праксе развијених друштава. *Ревивија за криминологију и кривично право*, Вол. 50, бр. 1-2, стр. 321-338 ISSN 1820-2969

М-52=1.5

10. **Оливера Павићевић** (2013) Поткултура насиља и криминална поткултура. *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, Вол. 32 бр. 2, стр. 95-111. UDK 343.9:177 ISSN 0350-2694

М-52=1.5

11. Лепосава Крон, **Оливера Павићевић** (2013) Смрт Лолите - рађање Лилит: Огледи о женској адолесцентној сексуалности. *Зборник института за*

криминолошка и социолошка истраживања, Вол. 21. бр. 1. стр. 77-95. UDK 343.9:177
ISSN 0350-2694

M-52=1.5

12. **Павићевић Оливера** (2013) О криминалитету белог оковратника. *Ревизија за криминологију и кривично право*, Вол. 51. бр. 3. стр. 105-119. UDK 343.35-058.12 ISSN 1820-2969

M-53=1

13. **Павићевић Оливера** (2014) Насиље и култура. *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, Вол. 33. бр. 1. стр. 75-95. UDK 316.723 ISSN 0350-2694

M-52=1.5

14. **Павићевић Оливера**, Александра Булатовић (2015) Моралне основе друштвеног поретка и криминала. *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, Вол. 34. бр. 1. стр. 23-41. UDK 343.971 ISSN 0350-2694

M-52=1.5

15. **Павићевић Оливера** (2015) Културна димензија концепта отпорности. *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, Вол. 34. бр. 2. стр. 91-113 UDK 316.61/.62 ISSN 0350-2694

M-52=1.5

16. **Оливера Павићевић**, Љепосава Илијић (2016) Индивидуална аутономија као фактор отпорности младих. *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, Вол. 35. бр. 1. стр. 65-79. UDK 316.61/.62-053.6 ISSN 0350-2694

M-52=1.5

17. Александра Булатовић, **Оливера Павићевић** (2016) Концепт терапеутске јуриспруденције као модел формалног друштвеног реаговања на криминалитет. *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, Вол. 35. бр. 1. 79-95. UDK 343.85 ISSN 0350-2694

M-52=1.5

18. Хајдана Гломазић, **Оливера Павићевић** (2016) Медији и насиље: Насиље у медијима или насилни медији. *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, Вол. 35. бр. 3. стр. 71-85. UDK: 316.774:316.624 ISSN 0350-2694

М-52=1.5

19. **Оливера Павићевић**, Александра Булатовић (2017) Трансформација криминалних организација кроз друштвени конструкт социјалног бандитизма. *Зборник Института за криминолошка истраживања*, Вол. XXXVI Бр. 1. стр. 43-58 UDK: 343.9.022 ISSN 0350-2694

М-52=1.5

НАУЧНА КРИТИКА У ЧАСОПИСУ РАНГА М-52

1. Оливера Павићевић (2007) (Т)урбофолк српских полутана. *Нова српска политичка мисао*. http://starisajt.nspm.rs/kulturnapolitika/2007_pavicevic1.htm

М57=0.2

2. Оливера Павићевић (2007) У потрази за изгубљеним смислом http://starisajt.nspm.rs/kulturnapolitika/2007_pavicevic1.htm

М57=0.2

3. Оливера Павићевић (2007) Затвор као крај каријере-друштвени аспект привредног криминала у Србији. http://starisajt.nspm.rs/kulturnapolitika/2007_pavicevic1.htm

М57=0.2

Рад у штампи

Оливера Павићевић, Љепосава Илијић (2017) Извињење и праштање као механизми отпорности и ресторативне правде. *Зборник Института за*

криминолошка и социолошка истраживања. (Потврда о прихватању достављена у прилогу).

III

ПОПИС И АНАЛИЗА ВАЖНИЈИХ РАДОВА КАНДИДАТКИЊЕ

1. Монографије:

Павићевић, О. и Симеуновић-Патић, Б. (2011) *О негативном друштвеном јунаку*. Београд: Институт за криминолошка и социолошка истраживања.

У овој монографији, анализира се феномен популарности негативних јунака у контексту политичких, економских и друштвених промена које је деведесетих година прошлог века захватиле српско друштво, а чије последице су присутне и данас – скоро тридесет година касније. Друштвени потреси и њихови ефекти деведесетих година двадесетог века у Србији и целом региону се разматрају кроз историјску, друштвену и културну димензију.

Предмет истраживања, негативни друштвени јунак, доводи се у везу са разнородним факторима који су утицали на друштвену стварност, чиме се указује на парадигматични значај уздицања јунака из криминалне маргине и начина на који је тај феномен повезан са прошлошћу и будућношћу српског друштва. Важно је поменути, да анализа укључује социолошке и културолошке увиде као што су: однос мита и социјума кроз историју, етничко порекло склоности ка ванинституционалним решавањем друштвених конфликта, карактеристике модерности у реконструкцији концепта негативног друштвеног јунака, антрополшке и етичке аспекте права и нормативног уређења друштва и др. Криминолошки приступ, који је заступљен у анализи теме негативног друштвеног хероја логичан је и неизбежан у разумевању високо криминализованог друштва деведесетих година прошлог века у Србији. Чињеница да је криминал представљао најуноснију државну “привредну грану” омогућила је тестирање и потврду најразноврснијих криминолошких теорија. Криминалац који се уздиже до статуса хероја јесте најупечатљивија парадигма друштва које је претрпело темељну инверзију вредности.

Оливера Павићевић, Лепосава Крон, Биљана Симеуновић-Патић (2013) *Насиље као одговор*. Београд: Институт за криминолошка и социолошка истраживања.

Настављајући интересовање за везу између културних вредности и криминала у Србији, Оливера Павићевић се са коауторкама фокусира на анализу стихијног уплива вредносних оријентација потрошачке културе у којој доминирају материјалистичке вредности, комерцијализација мноштва друштвених сфера и

медијска индустрија забаве. Продирање посттранзиционих културних образаца који значајно мењају амбијент свакодневног живота људи чини део процеса увођења неолибералног капитализма у специфичне економске и привредне околности српског друштва. Неразрешена вишедеценијска економска и друштвена криза и стихијно инсталирање нове културне парадигме чине доминантне карактеристике посттранзиционог српског друштва. Ефекти распрострањања потрошачке културе и моделирање слике према слици капитализма у постсоцијалистичким друштвима прати пад у анархонизам и фетишизацију. Продукција живота касног капитализма који је у великој мери обликовао претпоставке и судбину постсоцијалистичких друштва довела је до нових могућности, али и разбијања старих илузија. Неравноправна трка за друштвене позиције почиње веома рано у животу појединца, институционализована је већ процесом образовања, том првом селекцијом која фаворизује животну филозофију успеха засновану на привилегијама. Многи млади људи се искључују или самоискључују јер немају подстицаја, нити могућности за стицање нових компететивних знања. У каснијем животном току утакмица се одвија у околностима несигурног друштва ризика уз минимизирану социјалну подршку. Криминализација социјалних конфликта као последица пада друштвености чини насиље једним од доминантних феномена позног капитализма. Насилни конфликти без кохерентног идеолошког и класног опредељења ослободили су насиље од владајуће идеологије, тако да држава нема више монопол над насиљем и свако се може подићи у одбрану себе. Колапс интелектуалних и моралних визија младих људи може и мора бити превазиђен буђењем одговорности, замишљањем и креирањем политике руковођене етичким императивом побољшавања економских, социјалних и образовних услова, посебно за маргинализоване групе младих обезбеђујући им подношљиве услове живота и одрживу будућност. Надолазећа клима антидемократских покрета и снага спаја се са институционалном и симболичком културом цинизма, тражећи одговор у реакционарним ставовима који позивају на бесмислено насиље. Уместо окретања критичком размишљању о кључним друштвеним проблемима она их тривијализује кроз иронију, цинизам и насиље. Трансформација јавних политика у приватизоване дискурсе смисла и задовољства растаче политику у патологију која мобилише узнемирене идентитете око деструктивног насиља. Насиље се испољава директно, као бесмислена бруталност и патолошка агресија или индиректно као одсуство емпатије и равнодушност према људској патњи.

Оливера Павићевић (2017) *Отпорност и морално делање* Београд: Институт за криминолошка и социолошка истраживања. У студији под насловом Отпорност и морално делање реч је о концепту отпорности (resilience) који у домаћој литератури није довољно проучаван са социолошког аспекта.

Основни циљ студије се односи на анализу идеје отпорности и могућности примене концепта отпорности у раду са адолесцентима у ризику или у невољи. Такође, он се смешта у контекст моралности као неопходног услова да се отпорност разуме као део позитивног приступа. Др Павићевић анализира шири друштвени амбијент глобалног света, који је хетероген, флуидан и без реда, са мноштвом

културних вредности, у коме су доведени у питање многи традиционални извори самопоштовања и аутоперцепције. У таквом друштвеном и културном контексту не постоје унапред конфигурисани радни захтеви, основни животни курс, ни животне одлуке, те адолесценти морају развијати мотивацију за креирање реда, значења и акција избегавајући поља лоше структурираних избора. Глобализацијом појачани индивидуализам проширује границе социјализације и увећава распон индивидуалних разлика којима се дозвољава израз. Они интензивирају турбуленције у животним и међугенерациским секвенцама а посебно када је реч о традиционалним друштвима. Индивидуализација постаје компликован подухват препун ризика са којима се појединци суочавају и боре углавном сами.

У поглављима посвећеним моралном делању и темељној анализи генезе моралне личности са психолошког аспекта, уз филозофска и социолошка објашњења расправља се о важним питањима моралне оријентације. Појмови моралне компетенције, моралне интегрисаности, моралне личности и моралне координације чине сложену тему морала у социјалном контексту. У овој комплексној и мултидисциплинарној анализи указује се на значај моралне аутономије и слободе, аутентичности и самосвојности као услова за остваривање пуне људске егзистенције. Отпорност као начин да се у сложеној стварности брзих промена, индивидуа адаптира на околности за чије исходе постоји велика вероватноћа да буду негативни, захтева морално интегрисану личност која је успела да развије социјалне компетенције, социјалну одговорност и емпатију. У супротном, постоји велика опасност да се отпорност разуме као безобзирност и негација просоцијалних вредности. Социјално окружење, институционалне и ванституционалне мреже и њихове услуге морају, по мишљењу ауторке, препознати важност овог преокрета у размишљању и разумевању проблема младих. Контекстуална варијабилност појма отпорности је од круцијалне важности. Ауторка студије закључује да перцепција и одговор људи на ризик свакодневног живота представља резултат сложене конструкције која укључује субјективне доживљаје, друштвену структуру и расподелу моћи. Одговори могу бити позитивни и негативни.

Србија као друштво са драматичним социјалним и економским променама, са појачаним обрасцима неједнакости, сиромаштва, класним и родним разликама мора проналазити решења која би била на трагу охрабривања деловања које преводи лично искуство у нешто опште, мимо постојећих ограничења, али и нереалних пројекција о ефектима људског делања које их пренебрегавају. Одбацивање дискурса пасивности не значи да не постоје људи којима је потребна заштита, већ значи спремност да се делује универзално људски, уз стално преиспитивање питања моћи, делања и моралне одговорности. Ова питања се у друштвеним наукама морају изместити изван политичких митова и политике дискурса.

2. Поглавље у монографијама међународног значаја

Оливера Павићевић (2015) *Variations in Social and Individual Capital*. In: *Social Capital: Global Perspectives, Management Strategies and Effectiveness*, Editors: C. Douglas Johnson. Nova Science: New York.

У овом раду ауторка се бави питањем промене значења и значаја друштвеног капитала у околностима пада друштвене солидарности и пада генерализованог поверења. Друштвени капитал има тендецију конверзије у предаторски лични капитал који се појављује као средство индивидуалног раста у процесу све распрострањенијег процеса радикалне индивидуализације.

Вођење искључиво за појединачним, тренутним интересима маргинализује потребу за стварањем општих друштвених стандарда и норми. Синтеза негативних искустава, неповерења и цинизма појединаца генерише индивидуални „предаторски капитал“ који се заснива на проблематичној, али распрострањеној идеји, да се кршење закона на различитим нивоима исплати. Лични напор да се превазиђу други у акумулацији богатства и статуса се сматра од кључног значаја за добро функционисање тржишне привреде, али компететивни предуслови за успех производе велику несигурност која се повећава у кризним периодима. То је карактеристично за друштвене ситуације у којима су носиоци криминалних и конвенционалних система вредности међусобно блиско повезани. Нарушава се баланс између унутрашњег и спољашњег суздржавања, а вера људи у потребу и значај поштовања друштвених правила налази се на ниском степену што их наводи да их крше лакше и чешће. Поступно долази до колапса друштва у предаторску заједницу.

Тежња за успехом се не остварује само на друштвено прихватљив начин, константна легитимизација антидруштвеног понашања се одвија у оквиру различитих друштвених, културних и структурних нивоа. У новој хијерархији статуса и стигме формирају се критеријуми који учешће у паракриминалним и криминалним активностима не тумаче као губитак угледа, већ обратно. Индивидуални предаторски капитал представља хумани капитал који настаје као мање или више темељна негација просоцијалних вредности. Њега чине ставови, способности и спремност појединца да крши норме и закон прихватајући антидруштвено понашање као пожељно и оправдано. Способност појединца да „уђе у игру“ постаје његова предност и на фактичком и на симболичком нивоу. Прихватање хазарда и ризика, агресивност, мачизам, морална амбивалентност и снажна потреба за реализацијом „хијерархијског самоинтереса“ подстичу акумулацију предаторског капитала. Он појединцу омогућује остваривање права на удео у стицању финансијске и друштвене моћи који су пресудни за његову социјалну промоцију. Хумани капитал модификован у предаторски капитал се појављује као алтернативни ресурс и замена за све друге врсте капитала.

Он се формира, и бива прихваћен, кроз мање или више суптилне механизме репродукције доминантне културе насиља нудећи могућност остваривања права на

статус, супериорност и лак приступ материјалним добрима, лагодном и раскошном животу. Потрошачко-хедонистичка култура масовне забаве са израженим материјалистичким вредностима и критеријумима конкуренције и тржишног индивидуализма појачава захтев за потврђивањем кроз тако схваћену успешност. Нарасли егоизам и нарцисоидност неуспех осуђују непризнавањем, срамотом и презиром који је резервисан за немоћне и слабе. Кокетирање са, али и прихватање изазова криминалне субкултуре разуме се као ризикантан, али ефикасан начин да се од живота приграби најбоље. Индивидуални предаторски капитал се појављује као средство успеха и као средство освете због неуспеха. Интезивирање значаја предаторског хуманог капитала међу припадницима средњих слојева потврђује висок степен друштвене аномије.

Јачање значаја индивидуалног предаторског капитала појачава социјалну изолованост, подразумева површне и колебљиве социјалне релације и моралну неосетљивост. Он носи опасност од потенцијалног удруживања у ниже облике антисоцијалног груписања, интензивирања насиља и јачања криминалних активности. Дијагностиковање феномена индивидуалног предаторског капитала указује на узнапредовало патолошко стање друштва које се може превазилазити разумевањем процеса који га узрокују и уважавањем промена у савременом друштву. Сходно томе начине за оздрављење треба тражити у реалним потенцијалима, ресурсима и корекцијама, а не у артифицијелним концептима који немају упориште у стварности.

У крајњем, најзначајнија импликација тезе уздицању предаторског личног капитала, јесте закључак да је пад друштвености довео до пада хуманости. Оно што дијагностиковање личног предаторског капитала чини друштвено значајном темом није новина са становишта индивидуалних људских особина, већ дијагностиковање друштвених и културних процеса који погодују одустајању од виших циљева људске егзистенције.

3. Поглавље у књизи или рад у тематском зборнику националног значаја

Оливера Павићевић, Сергеј Уљанов (2012) Феномени потрошачке културе и њихов утицај на малолетнички криминал. У: Стевановић, И. (Ур.) *Малолетничко правосуђе у Републици Србији*. стр. 7-17. Београд: Центар за права детета.

Предмет рада је идентификовање промена које су се одиграле у склопу трансформације српског друштва у капитализам, при чему се интензивно мењала културна парадигма са огромним утицајем на омладинску популацију, а сходно томе, и малолетнички криминал. Циљ анализе која је предмет овог рада односи се на идентификовање друштвених феномена повезаних са интезивним утицајем потрошачке културе и њихов утицај на конструисање идентитета младих особа и формирање њиховог вредносног концепта. Детерминишући у многоме животне изборе младих, они могу бити сагледани као део проблема малолетничког криминала у савременом српском друштву.

Анализа везе између образовања, неједнакости и социјалног идентитета показује да личност може бити схваћена кроз организацију социјално структурисане праксе методом заснованом на истраживању савремених промена у маскулинитету. Промене у конструкцији маскулинитета могу да доведу до значајних увида у природу насилног и криминалног понашања младих људи. Окретање младих култури мачизма узрокована је позицијом социјалних атусајдера који су стављени пред избор да сопствени интерес прилагођавају захтевима нове економије и демаскулизиране потрошачке културе прилагођавајући своју личност предузетничким захтевима пост-индустријског концепта. Други начин је ратоборни и деструктивни однос према својој маргиналности. Исходи таквог избора су лош успех у школи, својевољно напуштање школе и криминално понашање обележено претераним приказивањем мушкости које укључује чврстину, конфронтацију, сексуално узнемиравање и хомофобично насиље.

Вредносна дезоријентација већине људи која је настала у вакууму у коме доминирају економски критеријум успеха и “морални нихилизам” са изразитом социјалном демотивисаношћу повезана је са паралелним процесом радикалне индивидуализације. У одсуству дубљег промишљања о себи и свету око себе, које се од њих не тражи, млађе генерације формирају идентитет изграђен око забаве и конзумеризма изражен у доминацији културе забаве која нуди и мобилише симисао, задовољство и идентитет. Презир према свему што одступа од императива лагодног, забавног и гламурозног живота на социјалном плану резултира разочарањем и револтом у сусрету са реалношћу која је далеко од медијских представа о успеху. Индивидуална и групна креативност, друштвена солидарност и критичко преиспитивање стварног света нису пожељне у амбијенту у коме владају корпоративни принципи и вредности. Узнемиреност, незадовољство и беспомоћност настају као последица непрекидне компетиције условљене изразитом економском и друштвеном поларизацијом.

4. Чланци у часописима

Јелена Шпадијер-Џинић, **Оливера Павићевић**, Биљана Симеуновић-Патић, (2009) Жена у затвору - депривације затвореничког живота, *Социологија*, Вол. 51. бр. 3, стр. 225-246.

У раду су приказани резултати емпиријског истраживања о депривацијама затвореничког живота жена које представља део ширег истраживања друштвеног система затвореница, спроведеног у, у време истраживања, Одељењу за жене Казнено-поправног завода у Пожаревцу (данас КПЗ за жене). У истраживању се пошло од претпоставке да су затворенице у овој казненој институцији изложене сличном затворском искуству као и затворенице у другим пеналним установама, те да доживљавају исте или сличне депривације услед лишења слободе. Истраживање депривација вршено је на узорку затвореница које су осуђене на казне дуже од годину дана и провеле су у затвору дуже од годину дана (54 затворенице, односно више од 50% затвореница које су осуђене на дуже казне затвора). Коришћен је упитник којим су мерени различити типови депривације помоћу 26 индикатора. У испитивању

депривација затвореница први пут је примењен модел факторске анализе. Изоловано је следећих шест фактора затвореничких депривација осуђених жена: депривација материнства; депривација аутономије; депривација индивидуалности; депривација људске пажње и саосећања; депривација кључне улоге – улоге жене и депривација пријатељских односа. Налази овог истраживања, заједно са резултатима до којих су дошли други истраживачи, говоре у прилог тезе да су наведени типови депривација реални и доминантни облици депривација затвореничког живота жена.

Оливера Павићевић, (2012) Индивидуа у перспективи глобалне модернизације, *Теме*, Вол. 36. бр.1. стр. 11-26.

Посматрајући глобални друштвени контекст као позадину друштвених кретања у Србији, у раду је пажња посвећена могућностима остваривања и опстајања независне и слободне индивидуе, ослобођене, пре свега, на институцију права какву познаје класичан либерализам капиталистичких западних друштава. Теза од које се у раду полази је да је од времена класичног либерализма до друштава модерног супернационалног неолиберализма категорија индивидуалне слободе и демократије претрпела значајне промене, посебно на плану индивидуалних слобода, интереса и потенцијала. Те промене се одвијају у правцу угрожености и растакања индивидуалног идентитета који, измештен из досадашњих упоришта, постаје супротстављен хипертрофираном светском тржишту и отуђеном јавном мњењу. Циљ рада је покушај да се на бази критичке анализе наслуте могућности за ново позиционирање индивидуе, као и сагледавање места српског друштва у овим глобалним процесима.

Оливера Павићевић (2016) Концепт отпорности у социологији. *Социологија*. 58 (3): 432-449.

Друштвена примена концепта отпорности се у раду разматра као различита у односу на друге теоријске дисциплине које користе овај појам. Повезаност концепта отпорности и теорије друштвених система се разматра са критичким освртом на различите правце у социолошким теоријама, али и различите онтолошке претпоставке у разумевању отпорности. Отпорност каква постоји у еколошким или социо-еколошким теоријама у друштвеној реалности је усложњена друштвеним односима и променама које имају различити ефекат на функционалност, адаптабилност и трансформационе капацитете друштва и његових јединица. У том смислу, конструктивистички приступ нуди аналитички оквир који подразумева двоструки задатак. Са једне стране, откривање интерпретативних значења друштвене отпорности као концепта, а са друге, нормативно неутрални приступ решавању различитих друштвених ситуација које су оптерећене ризицима, невољама, али и могућностима.

Оливера Павићевић, Хајдана Гломазић, Љепосава Илијић (2016) Фемицид као део структуре насиља. *Темида*, 19(3-4): 453-477

Фемицид се у раду анализира као родно засновано насиље које има упориште у феминициду. Феминицид је појам који означава социјалну, културну и идеолошку

конструкцију која опстаје у континуитету институционалне слабости. Родно насиље се појављује као спрега институционализоване мизогиније, патријархата и поништавања женских права као људских права. У раду се полази од претпоставке да у основи феминицида стоји континуитет културе насиља и идеолошких матрица које промовишу непријатељски дискурс према жени, при чему се појачане социјалне и културне тензије премештају у сферу родног насиља. Фемицид као видљиво и манифестно насиље потиче од невидљиве институционалне структуре у којој је насиље континуирано, циклично и репродуктивно. Предмет овог рада представља покушај да се сагледа невидљива позадина феминицида као облика насиља укореењеног у феминицид. Циљ је контекстуализација феминицида у постојећу структуру насиља и анализа неких аспеката њеног социјалног и културног порекла.

Оливера Павићевић (2013) Млади као категорија у ризику. *Kriminologija i socijalna integracija*, 22(2): 46-76.

У раду је анализиран однос концепта ризика и младости као животног доба које ризик укључује као инхерентно својство. Процес сазревања подразумева ризик, а он је на различите начине у односу с друштвеним и културним концептом ризика који је својствен, како стварности касног капитализма, тако и политичким и идеолошким експертизама које теже њиме управљати. Дискурс ризика често се појављује у јавности као негативан, узнемирујући и опомињући став према младима означавајући их као категорију у невољи. Истакнуте су сличности и разлике које постоје у друштвима развијеног Запада и постсоцијалистичким друштвима. Анализа ризичног понашања и концепта ризика укључује и културну криминологију која антисоцијална понашања и казнене праксе сагледава у контексту идентитетских промена и културних симбола који су симптом дубоких друштвених промена у постмодерном друштву.

Оливера Павићевић (2010) Нови медији, нове генерације и друштвени капитал, *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, Вол. 29. бр. 1-2, стр. 109-124

Нови медији, под којима се подразумевају сви облици друштвене комуникације на Интернету, постају значајан социјални чинилац модерног друштва. Они нису носиоци само технолошке промене у начинима комуникације већ квалитативно мењају однос према друштвености. Утицаји нових видова интеракције успостављених у електронском друштвеном умрежавању (Facebook, Myspace и др) предмет су новијих истраживања. Још увек није дата коначна оцена о утицају нових медија на друштвени капитал, али се акценат ставља на испитивање друштвених група сачињених од припадника млађе генерације, јер се они појављују као најбројнији корисници нових друштвених мрежа. Рад представља покушај да се установе нека питања значајна за сагледавање утицаја нових медија на друштвени капитал у фокусу промена које захватају генерацију младих (средњошколци, студенти).

Оливера Павићевић, Душан Давидовић (2012) Социјална искљученост и криминалитет - политике и праксе развијених друштава. *Ревија за криминологију и кривично право*, Вол. 50. бр. 1-2, стр. 321-338

У раду се анализира веза између социјалне искључености и криминалитета као феномена позног капитализма у коме је дошло до великих промена на тржишту рада, социјалне сигурности и идентитета. Социјална искљученост се третира као мултидимензионални проблем друштвених “вишкова” који у појединим теоријским концептима, али и јавним политикама постају неоправдано оптужени за повећану склоност ка криминалним изборима. Иразита економска и социјална поларизација у околностима неједнаких животних шанси доводи до немогућности друштвене афирмације и друштвеног препознавања међу онима који се сматрају социјално искљученим или новом нижом класом сазданом од незапослених, необразованих и на различите начине маргинализованих чланова друштва. Пут њиховог социјалног укључивања не сме да буде обележен друштвеном стигмом, већ политиком афирмације и трансформације.

Оливера Павићевић (2013) Поткултура насиља и криминална поткултура. *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, Вол. 32 бр. 2. стр. 95-111

Теоријски концепти поткултуре насиља и криминалне поткултуре настали су у оквиру криминолошких теорија као резултат потребе да се сложене појаве насиља и криминала сагледавају у вези са културним контекстом у коме се настају. У друштвеној и културној пракси се константно одвија динамична интеракција ових друштвених феномена, те културна криминологија има велике потенцијале у пружању одговора на питања о нараслом насиљу, насилничком криминалитету и другим сродним појавама. У раду је кратко приказан настанак и развој ових концепата, разматране су неке недоумице око њиховог дефинисања и посебно анализирана веза са потрошачко-материјалистичком културом развијеног капитализма. У основи, како поткултуре насиља, тако и криминалне поткултуре стоји континуум маргиналности као централна тачка прихватања насилних и криминалних вредности као препознатљивих контра-културних вредности. На крају рада је дат осврт на могућности и значај примене ових концепата у анализи српског друштва, јер се оно неразрешиво креће у доменима ова два криминолошко-поткултурна концепта.

Павићевић Оливера (2013) О криминалитету белог оковратника. *Ревија за криминологију и кривично право*, Вол. 51. бр. 3. стр. 105-119.

У зачецима теорија о криминалитету белог оковратника најзначајнију новину у односу на претходна схватања криминалитета представљала је чињеница да су починиоци идентификовани као припадници високих и привилегованих друштвених класа. Њихова криминална активност настала је као нови и специфичан спој легитимних пословних активности и кршења закона који ће током развоја и усложњавања капиталистичке продукције попримити огромне размере и

прожети све слојеве и све генерације. Није више искључиво реч, о угледним или истакнутим актерима ових кривичних дела, већ о разумевању садржине свакодневних моралних норми и њихово приземљење кроз адекватне правне и законске регуле. Овај компликовани процес прати морална конфузија, двосмисленост и нејасноћа која непрекидно отежава разумевање криминалитета белог оковратника и његово адекватно кажњавање.

Павићевић Оливера (2014) *Насиље и култура. Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*

Насиље се у свакодневној друштвеној пракси испољава у различитим облицима, починиоци могу бити индивидуе и групе, оно је присутно у већини друштвених сфера, политици, комуникацији, култури, економији и др. Циљ овог рада је сагледавање феномена насиља у континуитету културних промена које су се одигравале у Србији у последњих двадесетак година. Полази се од претопоставке да постоји стална смена преовлађујућих културних образаца у којима насиље, на различите, начине опстаје као изражени феномен. Непрекидно прожимање културе и насиља се повезује са успоном поткултуре насиља насталој у оквиру ретрадиционализацијских процеса деведесетих, као и њеног преласка у културу насиља настале у склопу тоталне криминализације друштва тог времена. У постраницационом периоду се идентификује велики утицај културе која је условно названа насилна култура, а чија својства се приписују надоласком културном поретку неолибералног и корпоративног капитализма. Насиље које прославља масовна култура, индустрија забаве и материјални критеријуми друштвеног успеха неизоставан је пратилац успостављања нове културне парадигме. Образовање, нови педагошки приступи који развијају рационално и критичко мишљење и развијање аутономне јавне сфере чине део стратегије у борби против високе стопе насиља каква је присутна у српском друштву данас.

Павићевић Оливера, Александра Булатовић (2015) *Моралне основе друштвеног поретка и криминала. Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, Вол. 34. бр. 1. стр. 23-41.

Однос легалитета и легитимитета би требало да као свој финални исход има повећавање инклузивности друштвене интеракције и моралног прогреса. Намера ауторки овог рада је да прикажу одређене аспекте односа легалитета и легитимитета који имају правно–филозофски и шири друштвено теоријски значај, као и да назначе најзначајније тачке у којима се ови увиди размимоилазе са разумевањем друштвене стварности у оквирима моралних темеља. У друштвеној пракси се слабљење конвергенције легалитета и легитимитета манифестује на различите начине, а уско је повезано са феноменом криминала и његове политичке и друштвене перцепције. Ауторке у раду излажу неколико кључних проблема који стоје на путу процеса декриминализације српског друштва сагледавајући их, у једној перспективи, као недостатак капацитета превазилажења политичког концепта пријатељ–непријатељ на широком друштвеном нивоу, а у другој, као истрајност у политичкој манипулацији феноменом криминала и одсуство стабилног

институционалног баланса. Полазећи од разумевања улоге криминолошке теорије и као трагања за одговором на питање „шта све производи суровост“, као антипод солидарности која представља везиво заједнице, ауторке у раду дају аргументе у прилог забринутости због моралног цинизма и апатије као преовлађујућег емоционалног стања савременог српског друштва, фокусирајући његов потенцијал трансмутације у неконтролисано насиље.

Оливера Павићевић, Љепосава Илијић (2016) Индивидуална аутономија као фактор отпорности младих. *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, Вол. 35. бр. 1. стр. 65-79.

Концепт отпорности окреће приступ дефициту и ризику са којима се суочава млада особа ка активацији личних способности и капацитета у решавању недаћа. У оквиру овог конструкта се подразумева да такве личне способности настају под дејством окружења које их препознаје, негује и развија. Отпорност подразумева ризик и одговор на њега у процесу позитивне адаптације адолесцената и младих који су суочени са новим изазовима у околностима неизвесности настале губљењем стриктних и утабаних животних смерница и путања. Трагање за аутентичношћу и аутономијом мора бити део успостављања моралних координата заснованих на критичком и одговорном промишљању реалности и људском деловању. Самосталност у избору подразумева преузимање одговорности за њих. Одговорност као стожер индивидуалне аутономије захтева уважавање социјалних партнера и одабир релација и ресурса који воде ка здравом и успешном развоју заснованом на вредностима које надилазе компетитивни индивидуализам материјалистичке културе, али и отпорност са ниским степеном индивидуалне аутономије превише ослоњену на различите врсте вертикалне хијерархије.

5. Саопштење са међународног скупа штампано у целини

Оливера Павићевић, Александра Булатовић (2016) Концепт терапеутске јуриспруденције и добробит. У: Стевановић, И., & Батрићевић, А. (Ур.) *Кривичне и прекршајне санкције и мере: изрицање, извршење и условни отпуст*, стр. 321-330. Међународни тематски скуп, Палић. Предавање по позиву. Институт за криминолошка и социолошка истраживања.

Институционална реакција на криминал је заснована на формалноправном нормирању и примени норми. Терапеутска јуриспруденција мења традиционалну кривичноправну перспективу на кривично дело, заснивајући нову перспективу на анализирању интеракција међу актерима у правним процедурама и последицама које настају тим интеракцијама. Полазећи од разумевања права као регулатора друштвених односа који омогућава њихово унапређивање, у центру концепта терапеутске јуриспруденције су последице нормирања и примене норми које су усмерене на човека, емоције и психолошку димензију функционисања правног поретка.

Ауторке у раду указују на могућности терапеутске јуриспруденције да утиче на конвергенцију субјективне и објективне добробити као резултата оптимизације друштвених односа у контексту комплетне, реалне слике вредности у друштву. Циљ овог рада је да укаже на перспективу примене терапеутске јуриспруденције и њен потенцијал да интензивира тражење бољих начина и путева да се проблеми који се традиционалном кривичноправном репресијом не могу решити, решавају на један други, адекватнији начин.

IV

КВАЛИТАТИВНИ ПОКАЗАТЕЉИ НАУЧНОГ РАДА КАНДИДАТКИЊЕ

Др Оливера Павићевић је учествовала на пројектима које финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја, као и на другим пројектима.

Учешће у реализацији пројеката основних истраживања из области друштвено хуманистичких наука укључује пројекте: *Превенција криминалитета и социјалних девијација* (бр. 149016), 2006-2010. год., Института за криминолошка и социолошка истраживања (руководилац др Марина Благојевић, научна саветница).

Криминал у Србији: феноменологија, ризици и могућности социјалне интервенције (бр. 47011), 2011-2016., Институт за криминолошка и социолошка истраживања (руководилац др Владан Јолцић, научни саветник) у оквиру кога је издвојен подпројекат „Социјалне неједнакости и социјална инклузија: улога средстава јавне комуникације“ у коме је учествовала др Оливера Павићевић.

У току 2009. године др Павићевић је била ангажована као стручна сарадница на регионалном пројекту “Single parents: between the market and the emotions”, које спроведено у Србији, Црној Гори и БиХ. Циљеви истраживања су искључиво научни, а његови резултати су искоришћени као препоруке намењене

родним механизмима у региону. Истраживањем је руководила др Марина Благојевић Хјусон, а спровела га је невладина организација ZEEKO (женска економско еколошка иницијатива), из Београда, која је настала из AZIN-a.

Др Оливера Павићевић је последњих десет година редовни учесник научних скупова који се одржавају на Палићу у организацији Института за криминолошка и социолошка истраживања. Учествовала је као гост по позиву на научним скуповима у Новом Саду, Љубљани, Београду.

Др Оливера Павићевић је рецензент у часописима међународног значаја који су верификовани посебном одлуком, а члан је редакције часописа *Ревуја за криминологију и кривично право* од 2011 године. У јуну 2017. године је објављен Зборник радова са међународног саветовања на Палићу на тему *Правосуђе и медији* чије су коуреднице др Оливера Павићевић и др Ивана Стевановић.

Др Оливера Павићевић је рецензирала монографију *"Жене и мушкарци у Србији:шта нам говоре бројке"* (2012) ауторке Марине Благојевић Хјусон.

Током рада на Ветеринарском факултету Универзитета у Београду, кандидаткиња је држала предавања и организовала вежбе и семинаре, као и радионице намењене студентима који су изражавали склоност према друштвеним темама. У току 2015. и 2016. године задужена је за рад са дипломцима волонтерима са катедре за Социологију Филозофског факултета у Београду.

Одлуком Научног већа Института за криминолошка и социолошка истраживања др Оливера Павићевић је одређена за коменторку у изради докторске дисертације мр Соње Протић на тему *Допринос везаности и ментализације разумевању везе између трауме и деликвенције* која је одбрањена 26.12.2016. године на Филозофском факултету у Београду.

Др Оливера Павићевић је одлуком Научног већа Института за криминолошка и социолошка истраживања одређена за коменторку у изради докторске дисертације мр Иване Степановић на тему *Схватање приватности у савременој Србији* која је пријављена на Филозофском факултету у Београду.

Др Оливера Павићевић је одлуком Научног већа Института за криминолошка и социолошка истраживања више пута била именована у комисије за израду реферата за избор у научно-истраживачка звања и то: за научна звања др

Виолета Петковић, др Зоран Гудовић и истраживачка звања: Др Татјана Теофиловић, Марта Томић. Тренутно је укључена у две комисије за избор у звање научног сарадника и научног истраживача.

Др Оливера Павићевић је објавила двадест и пет самосталних радова и двадесет и седам коауторских радова. Цитираност радова кандидаткиње према извору *Google scholar* износи 27. У прилогу реферата биће достављен извештај о цитираности кандидаткиње добијен из Универзитетске библиотеке у Београду.

Укупан број бодова кандидаткиње др Оливере Павићевић је 133.6 са адекватном структуром у односу квалитета и квантитета различитих бодовних вредности.

V ОЦЕНА КОМИСИЈЕ О НАУЧНОМ ДОПРИНОСУ КАНДИДАТКИЊЕ СА ОБРАЗЛОЖЕЊЕМ

На основу анализе поднете документације и резултата остварене научно истраживачке активности кандидаткиње др Оливере Павићевић, докторке политичких наука, могуће је извести неколико закључака.

Др Оливера Павићевић се бави научноистраживачким радом и има објављене рецензиране научне радове. Увидом у објављене радове и резултате кандидаткиње Комисија је констатовала да је др Оливера Павићевић до сада објавила већи број оригиналних научних радова од којих су поједини публиковани у међународним часописима. Кандидаткиња активно учествује у размени научних информација и има саопштења на међународним и националним конференцијама. Учествује у организацији научних скупова и даје допринос раду научних часописа као рецензент научних радова. На основу наведеног, јасно је присутна спремност за континуирано стручно и професионално усавршавање и доказана склоност ка научноистраживачком раду.

Научни рад др Оливере Павићевић је емпиријског и теоријског карактера. Др Павићевић је у свом досадашњем раду испољила изузетан таленат и инвенцију у

анализи и приступу решавању научних проблема. Њен свеукупан рад представља оригинални допринос широј научној области социологије културе, социјалне патологије и културне криминологије уз изражено научно интересовање за веома актуелне теме и могућност интеграције са конвергентним научним дисциплинама. Укупан научни резултат се може описати као занимљив, високо квалитетан и свеобухватан.

У научно-методолошком приступу др Оливера Павићевић показује висок степен компетентности и научне објективности. При свему томе, користи научни стил интерпретације који је приступачан, информативан и читљив широј интелектуалној јавности.

Ова Комисија закључује да кандидаткиња др Оливера Павићевић има **укупно 133.6** уз одговарајућу структуру минималних квантитативних захтева за стицање научног звања научне сараднице у области друштвених наука.

У односу на први обавезни захтев, кандидаткиња др Оливера Павићевић има **укупно 129 бодова** од 10 неопходних ($M_{10}=10; +M_{20}=32; +M_{31}=7; +M_{33}=1; +M_{42}=28; +M_{44}=13.5; +M_{45}=6; +M_{51}=6; +M_{52}=27=130.5$).

У односу на други обавезни захтев, кандидаткиња др Оливера Павићевић има **укупно 67 бодова** од 7 неопходних ($M_{24}=32; +M_{31}=7; +M_{42}=28=67$).

На основу свега реченог, Комисија сматра да је кандидаткиња др Оливера Павићевић у потпуности испунила предвиђене услове за избор у звање научног сарадника. Комисија предлаже Наставно научног већу факултета политичких наука **избор др Оливера Павићевић у научно звање научне сараднице.**

Ова Комисија закључује да кандидаткиња др Оливера Павићевић има **укупно 133.6** уз одговарајућу структуру минималних квантитативних захтева за стицање научног звања виши научни сарадник у области друштвених наука.

У односу на први обавезни захтев, кандидаткиња др Оливера Павићевић има **укупно 130.5** од 40 неопходних ($M_{10}=10; +M_{20}=32; +M_{31}=7; +M_{33}=1; +M_{42}=28; +M_{44}=13.5; +M_{45}=6; +M_{51}=6; +M_{52}=27; +M_{53}=1; =131.5$).

У односу на други обавезни захтев, кандидаткиња др Оливера Павићевић има **укупно 67 бодова** од 30 неопходних ($M_{24}=32; +M_{31}=7; +M_{42}=28=67$).

На основу свега реченог, Комисија сматра да је кандидаткиња др Оливера Павићевић у потпуности испунила предвиђене услове за избор у звање више научне сараднице. Комисија предлаже Наставно научног већу Факултета политичких наука Универзитета у Београду **избор др Оливера Павићевић у научно звање више научне сараднице.**

**МИНИМАЛНИ КВАНТИТАТИВНИ ЗАХТЕВИ
ЗА СТИЦАЊЕ ПОЈЕДИНАЧНИХ НАУЧНИХ ЗВАЊА**

За друштвене и хуманистичке науке

Диференцијални услов – од првог избора у претходно звање до избора у звање	Потребно је да кандидат има најмање XX поена, који треба да припадају следећим категоријама:		
		Неопходно XX=	Остварено
Научни сарадник	Укупно		
Обавезни (1)	M10=10;+M20=32;+M31=7;+M33=1;+M42=28;+M44=13.5;+M45=6;+M51=6;+M52=27=130.5	10	130,5
Обавезни (2)	M24=32;+M31=7;+M42=28=67	7	67

Диференцијални услов – од првог избора у претходно звање до избора у звање	Потребно је да кандидат има најмање XX поена, који треба да припадају следећим категоријама:		
		Неопходно XX=	Остварено
Виши научни сарадник	Укупно		
Обавезни (1)	M10=10;+M20=32;+M31=7;+M33=1;+M42=28;+M44=13,5;+M45=6;+M51=6;+M52=27;+M53=1; =131.5	40	131.5
Обавезни (2)	M24=32;+M31=7;+M42=28=67	30	67

ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ

**Др Сања Ђопић,
виша научна сарадница на Институту за
криминолошка и социолошка истраживања**

ПРЕДЛОГ

У складу са датом оценом, а на основу свих релевантних чињеница и изнетих научних запажања и аргумената, Комисија подноси извештај за избор др Оливере Павићевић Наставно научно већу Факултета политичких наука Универзитета у Београду са позивом да се Наставно научно веће о њему позитивно изјасни, односно да утврди предлог да се кандидаткиња др Оливера Павићевић, научна сарадница у Институту за криминолошка и социолошка истраживања у Београду, изабере у звање **виши научни сарадник**.

У Београду, 14. јун 2017. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

Др Сања Ћопић

Виша научна сарадница у Институту за криминолошка и социолошка
истраживања,
председница Комисије

Проф. др Јелена Ђорђевић

Редовна професорка на Факултету политичких наука Универзитета у Београду

Др Лилијана Чичкарић

виша научна сарадница у Институту друштвених наука
